

დანიელის წიგნი — ნომერი სამოცდაერთი

წინასწარმეტყველური გობელენი: ეზეკიელის მერვე თავის ოთხი სისაძაგლის გამოაშკარავება და მათი მნიშვნელობა თანამედროვე ეპოქაში

Jeff Pippenger

2024-02-04

ეზეკიელის მერვე თავში აღწერილი ოთხი სისაძაგლე წარმოადგენს თანამედროვე ისრაელის ოთხ თაობას, ხოლო თანამედროვე ისრაელის დასაწყისი წინასახოვნად იყო ნაჩვენები ძველი ისრაელის დასაწყისით. ორივე ეს საწყისი ისტორია მოწმობს თანამედროვე ისრაელის დასასრულის შესახებ მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. ისრაელის ეს ორი დასაწყისი — როგორც ძველი, ხილული, ისე თანამედროვე, სულიერი — დამოწმებულია ისრაელის ჩრდილოეთი სამეფოს საწყისი ისტორიით, როდესაც იგი იუდას გამოეყო.

როდესაც ძველმა ისრაელმა აღმართა ოქროს ხზო, ისინი სწორედ იმ დროს იყვნენ ეგვიპტიდან გამოსულნი იმ წინასწარმეტყველების აღსრულებით, რომელიც მიუთითებდა, რომ ღმერთი მათ სამეფოდ აქცევდა. იერობოამის, ისრაელის ჩრდილოეთის სამეფოს პირველი მეფის, ამბავი სწორედ ამავე ნიშნებს მოიცავს. იერობოამი სოლომონის რისხვას გაექცა და ეგვიპტეში გაიხიზნა. წინასწარმეტყველ ახიას მიერ მას მიცემული ჰქონდა წინასწარმეტყველური აღთქმა, რომ იგი თორმეტი ტომიდან ათზე გამეფდებოდა. სანამ ეს წინასწარმეტყველება აღსრულდებოდა, იერობოამი ეგვიპტეში გაიქცა, რათა სოლომონს დაშორებოდა, ვიდრე სოლომონი მოკვდებოდა.

და იყო იმ ჟამს, როცა იერობოამი იერუსალიმიდან გამოვიდა, რომ გზაზე შილონელი წინასწარმეტყველი ახია შეხვდა მას; და მას ახალი სამოსელი ემოსა; და ის ორნი მარტო იყვნენ ველზე. და ახიამ შეიპყრო ახალი სამოსელი, რომელიც მას ეცვა, და თორმეტ ნაჭრად დახია იგი. და უთხრა იერობოამს: აილე შენთვის ათი ნაჭერი, რადგან ასე ამბობს უფალი, ისრაელის ღმერთი: აჰა, მე გამოვგლეჯ სამეფოს სოლომონის ხელიდან და ათ ტომს მოგცემ შენ. (ხოლო ერთი ტომი მას დარჩება ჩემი მსახურის დავითის გულისთვის და იერუსალიმის გულისთვის, იმ ქალაქისა, რომელიც ამოვირჩიე ისრაელის ყველა ტომიდან.) რადგან მათ მიმატოვეს მე და თაყვანი სცეს აშთორეთს, ციდონელთა ქალღმერთს, ქემოშს, მოაბელთა ღმერთს, და მილქომს, ყამონიანთა ძეთა ღმერთს, და არ იარეს ჩემს გზებზე, რათა ეკეთებინათ ის, რაც სწორია ჩემს თვალში, და დაეცვათ ჩემი წესები და ჩემი სამართალნი, როგორც დავითმა, მისმა მამამ. თუმცა მთელ სამეფოს არ გამოვართმევ მის ხელს, არამედ მთავრად დავადგენ მას მისი სიცოცხლის ყველა დღეს ჩემი მსახურის დავითის გულისთვის, რომელიც ავირჩიე, რადგან მან დაიცვა ჩემი მცნებები და ჩემი წესები. მაგრამ მის ძეს გამოვართმევ სამეფოს ხელიდან და მოგცემ შენ, სახელდობრ, ათ ტომს. ხოლო მის ძეს ერთ ტომს მივცემ, რათა დავითს, ჩემს მსახურს, მუდამ ჰქონდეს სანთელი ჩემს წინაშე იერუსალიმში, იმ ქალაქში, რომელიც ამოვირჩიე, რათა იქ დამედო ჩემი სახელი.

და მე წაგიყვან და იმეფებ ყოველივეს მიხედვით, რაც შენს სულს სურს, და იქნები მეფე ისრაელზე. და ასე იქნება: თუ მოისმენ ყოველივეს, რასაც მე გიბრძანებ, და ივლი ჩემს გზებზე, და გააკეთებ იმას, რაც სწორია ჩემს თვალში, რათა დაიცვა ჩემი წესდებანი და ჩემი მცნებანი, როგორც დავითმა, ჩემმა მსახურმა, გააკეთა, მაშინ მე ვიქნები შენთან, და აგიშენებ მტკიცე სახლს, როგორც დავითს ავუშენე, და მოგცემ ისრაელს. და ამის გამო დავითის თესლს დავამდაბლებ, მაგრამ არა სამუდამოდ. ამიტომ სოლომონი ეძებდა იერობოამის მოკვლას. და იერობოამი ადგა და გაიქცა ეგვიპტეში, შიშაკთან, ეგვიპტის მეფესთან, და იყო ეგვიპტეში სოლომონის სიკვდილამდე. ხოლო სოლომონის დანარჩენი საქმენი და ყველაფერი, რაც მან გააკეთა, და მისი სიბრძნე, განა დაწერილი არ არის სოლომონის საქმეთა წიგნში? და ჟამი, რამდენსაც სოლომონი მეფობდა იერუსალიმში მთელ ისრაელზე, იყო ორმოცი წელი. და მიიძინა სოლომონმა თავის მამებთან, და დაიმარხა დავითის, თავისი მამის, ქალაქში; და მის ნაცვლად გამეფდა მისი ძე რობოამი. 3 მეფეთა 11:28–43.

მეფე სოლომონის სიკვდილისას სამეფო უნდა გაყოფილიყო, და იერობოამი უნდა გამეფებულიყო ათ ჩრდილოეთ ტომზე, ხოლო სოლომონის ძე, რობოამი, იერუსალიმში უნდა ყოფილიყო მეფე. სანამ ტომთა გაყოფა მოხდებოდა, იერობოამს ეგვიპტიდან გამოსვლა სჭირდებოდა.

და მივიდა რობოამი შექემს, რადგან მთელი ისრაელი იყო მოსული შექემს, რათა იგი გაემეფებინათ. და მოხდა ასე: როცა იერობოამმა, ნებატის ძემ, რომელიც ჯერ კიდევ ეგვიპტეში იყო, ეს მოისმინა, (რადგან იგი გაქცეული იყო მეფე სოლომონის წინაშე, და იერობოამი ეგვიპტეში ცხოვრობდა;) მაშინ გაგზავნეს და მოუხმეს მას. და მოვიდნენ იერობოამი და ისრაელის მთელი საკრებულო, და ელაპარაკნენ რობოამს, უთხრეს: მამაშენმა დაგვიმძიმა უღელი; აწ კი შეგვიმსუბუქე მამაშენის მძიმე სამსახური და მისი მძიმე უღელი, რომელიც ჩვენ დაგვადგა, და გემსახურებით შენ. ხოლო მან უთხრა მათ: წადით კიდევ სამი დღით, და შემდეგ კვლავ მოდით ჩემთან. და წავიდა ხალხი. 1 მეფეთა 12:1–5.

იმ ამბის მიხედვით, თუ როგორ მოიქცა უგუნურად რეხობოამი იმ სამი დღის განმავლობაში, ბრალი დაედება მის უგუნურ უარყოფას მოხუცებულთა რჩევისა; მაგრამ ტომთა განცალკევება წინასწარმეტყველებული იყო, ამიტომ ეს მაინც მოხდებოდა, ამა თუ იმ გზით. აქ ღირს აღნიშვნა, მომავალი სტატიისთვის, რომ განცალკევების პროცესი საგანგებოდ განისაზღვრა როგორც სამი დღე. მილერიტების ისტორიის განმავლობაში ეს ორი სამეფო კვლავ ერთ სამეფოდ იქცევა; და როდესაც ჩრდილოეთისა და სამხრეთის ტომები მილერიტების ისტორიის პერიოდში ერთ სამეფოდ იქცევიან, რაც არის გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის მოსვლის დროითი მონაკვეთი. მილერიტების ისტორიაში ეს სამი ანგელოზი წინასახედ იყო წარმოდგენილი რეხობოამის გადაწყვეტილების სამი დღით. ის ორმოცდაექვსი წელი, როდესაც სამი ანგელოზი მოვიდა 1798 წლიდან 1844 წლამდე, ასევე იყო ის სამი სიმბოლური დღე, რომლის შესახებაც ქრისტემ იოანეს მეორე თავში თქვა, რომ საჭირო იქნებოდა მის მიერ დანგრეული ტაძრის აღსადგენად; მაგრამ კვლევის ეს ნაწილი მომავალი სტატიისთვის არის.

როცა რეზობოამმა სამი დღის დასასრულს თავისი უგუნური გადაწყვეტილება გამოაცხადა, სამეფოები გაიყო.

და როცა მთელმა ისრაელმა იხილა, რომ მეფემ არ უსმინა მათ, ხალხმა მიუგო მეფეს და თქვა: რა წილი გვაქვს ჩვენ დავითში? არც სამკვიდრო გვაქვს იესეს ძეში; შენს კარვებს, ისრაელო! ახლა შენსავე სახლს მიხედე, დავით. და წავიდა ისრაელი თავის კარვებში. ხოლო ისრაელის ძეთა შესახებ, რომლებიც იუდას ქალაქებში ცხოვრობდნენ, რობოამი მეფობდა მათზე. მაშინ მეფე რობოამმა გაგზავნა ადორამი, რომელიც ხარკს განაგებდა; და მთელმა ისრაელმა ჩაქოლა იგი, და მოკვდა. ამიტომ მეფე რობოამმა იჩქარა, რომ თავის ეტლზე ამჯდარიყო და იერუსალიმში გაქცეულიყო. ასე განუდგა ისრაელი დავითის სახლს დღემდე. და მოხდა ასე: როცა მთელმა ისრაელმა გაიგონა, რომ იერობოამი კვლავ დაბრუნდა, გაგზავნეს და მოუხმეს მას საკრებულოში და გაამეფეს იგი მთელ ისრაელზე; არავინ გაჰყოლია დავითის სახლს, იუდას ტომის გარდა მხოლოდ. 3 მეფეთა 12:16–20.

იერობოამისთვის სამეფოს მიცემის შესახებ წინასწარმეტყველება აღსრულდა, და იგი აღსრულდა იმ დროს, როდესაც იგი ეგვიპტიდან გამოვიდა. იმის გამო, რომ შურდა ღვთის საწმიდარი, რომელიც იერუსალიმის ქალაქში იყო — ქალაქში, რომელიც ღმერთმა აირჩია, რათა იქ დაედგინა თავისი სახელი — იერობოამმა დაიწყო იმ საწმიდრის, მღვდლობისა და ღვთისმსახურების გაყალბებული სახის დამკვიდრება, რომლის აღსრულებაც დადგენილი იყო მხოლოდ იერუსალიმში. იერობოამის საქმე, რომელიც ჩრდილოეთის ათ ტომში თაყვანისცემის ყალბი სისტემის აღმართვაში გამოიხატა, პირდაპირი პარალელია აარონის ამბოხებისა და ოქროს ხზოსთან, და ამგვარად წარმოადგენს კიდევ ერთ მოწმობას არა მხოლოდ მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონის შესახებ, არამედ 1863 წლის ამბოხების შესახებაც.

და იერობოამმა თავის გულში თქვა: ახლა სამეფო დავითის სახლს დაუბრუნდება: თუ ეს ხალხი იერუსალიმში, უფლის სახლში, მსხვერპლის შესაწირავად ავა, მაშინ ამ ხალხის გული კვლავ თავის ბატონს, იუდას მეფე რეზობოამს, მიუბრუნდება; მე მომკლავენ და კვლავ იუდას მეფე რეზობოამთან დაბრუნდებიან. ამის გამო მეფემ ითათბირა, გააკეთა ორი ოქროს ხზო და უთხრა მათ: მეტისმეტად გიძნელდებათ იერუსალიმში ასვლა; აჰა, შენი ღმერთები, ისრაელო, რომელთაც ეგვიპტის ქვეყნიდან ამოგიყვანეს. და ერთი ბეთელში დააყენა, მეორე კი დანში დადგა. და ეს საქმე ცოდვად იქცა, რადგან ხალხი ერთის წინაშე თაყვანისსაცემად დანამდეც კი მიდიოდა. და მან მაღლობთა სახლი ააგო და მღვდლები დაადგინა ხალხის მდაბიორთაგან, რომლებიც ლევის ძეთაგან არ იყვნენ. და იერობოამმა მერვე თვეში, თვის მეთხუთმეტე დღეს, დანიშნა დღესასწაული, იუდაში არსებული დღესასწაულის მსგავსად, და სამსხვერპლოზე შესწირა. ასე მოიქცა ბეთელშიც, მსხვერპლს სწირავდა იმ ხზოებს, რომლებიც გააკეთა; და ბეთელში დააყენა იმ მაღლობთა მღვდლები, რომლებიც თვითონვე შექმნა. ასე რომ, ბეთელში მის მიერ გაკეთებულ სამსხვერპლოზე მსხვერპლი შესწირა მერვე თვის მეთხუთმეტე დღეს, იმ თვეში, რომელიც თავისი გულისაგან გამოიგონა; და ისრაელის ძეთათვის დღესასწაული დააწესა; და ავიდა სამსხვერპლოზე და საკმეველი აკმია. 3 მეფეთა 12:26–33.

იეროზოამის აჯანყება წარმოადგენს ჭეშმარიტების კიდევ ერთ ხაზს, რომელიც უნდა დაედოს აარონის აჯანყებას, 1863 წელს პროტესტანტული რქის აჯანყებას და რესპუბლიკური რქის აჯანყებას მოახლოებული კვირა-კანონის დროს; და ამით იგი აფართოებს წინასწარმეტყველურ მოწმობას. აარონის ოქროს ხბოსთან დაკავშირებულ აჯანყებაში უფალმა შეცვალა მღვდლობის არჩევის დადგენილი წესი.

აჯანყებამდე თითოეული ტომის პირმშო მღვდლობის ნაწილი უნდა გამხდარიყო. მაგრამ აარონის ოქროს ხბოს ამბოხებაში მხოლოდ ლევის ტომი დადგა მოსეს მხარეს. ამ მიზეზით ღმერთმა შეცვალა მღვდლობისათვის კაცთა მიწოდების დადგენილი წესი, და იმ დროიდან მოყოლებული მხოლოდ ლევის საგვარეულო შეადგენდა მღვდლობას.

და როცა მოსემ იხილა, რომ ხალხი გაშიშვლებული იყო (რადგან აარონმა გააშიშვლა ისინი მათ სირცხვილად მათ მტრებს შორის), მაშინ მოსე დადგა ბანაკის კარიბჭესთან და თქვა: ვინ არის უფლის მხარეს? მოვიდეს ჩემთან. და შეიკრიბნენ მასთან ლევის ყველა ძენი. და უთხრა მათ: ასე ამბობს უფალი, ისრაელის ღმერთი: თითოეულმა კაცმა მიიზას თავისი მახვილი წელზე, გაიარეთ და გამოიარეთ კარიბჭიდან კარიბჭემდე მთელ ბანაკში და მოკალით თითოეულმა კაცმა თავისი ძმა, და თითოეულმა კაცმა თავისი მეგობარი, და თითოეულმა კაცმა თავისი მოყვასი. და მოიქცნენ ლევის ძენი მოსეს სიტყვისამებრ; და დაეცა იმ დღეს ხალხიდან დაახლოებით სამი ათასი კაცი. გამოსვლა 32:25–28.

იეროზოამმა გააყალბა ის საქმე, რომელიც ღმერთმა აღასრულა აარონის ამბოხების დროს, როდესაც ღმერთმა ლევის ტომიდან ახალი მღვდელობა აღადგინა, რადგან იეროზოამმა „დაადგინა მღვდლები ხალხის უმდაბლესთაგან, რომლებიც ლევის ძეთაგან არ იყვნენ.“ ჩრდილოეთის ათი ტომის სამეფოს დასაწყისში მომხდარი ამბოხება პარალელურია აარონისა და მოცეკვავე უგუნურთა ამბოხებისა. ეს ამბოხება მოხდა ეგვიპტიდან გამოსვლის შემდეგ, იმ წინასწარმეტყველების აღსრულებით, რომელიც ჰპირდებოდა, რომ სამეფო დამყარდებოდა. ორივე შემთხვევაში დადგინდა ახალი მღვდელობა, რაც წარმოადგენდა ცვლილებას მღვდლების არჩევის უწინდელი წესრიგისგან.

აარონის ოქროს ხბოს ამბოხება კვლავ განმეორდა, მაგრამ იეროზოამმა იგი გააორმაგა, რადგან მან ორი ოქროს ხბო გააკეთა და ორ ქალაქში განათავსა. ქალაქი დანი წარმოადგენს სახელმწიფოებრივ ხელოვნებას, რადგან დანი ნიშნავს „განსჯას“, ხოლო ქალაქი ბეთელი წარმოადგენს საეკლესიო ხელოვნებას, რადგან ბეთელი ნიშნავს „ღვთის სახლს“. ოქროს ხბოებს იგივე სიმბოლიზმი ჰქონდათ, რაც აარონის ხბოს, თუმცა ამას დამატებული ჰქონდა ეკლესიისა და სახელმწიფოს კავშირის მოწმობა, როგორც ეს ორ ქალაქში იყო წარმოდგენილი. ხბო წარმართული შესაწირავის უმაღლესი სახე იყო და, ამრიგად, ქრისტეს ყალბ შესაწირავს წარმოადგენს. ოქრო ბაბილონის სიმბოლოა, ხოლო ხბო მხეცის ხატი იყო. როგორც აარონმა დააწესა თაყვანისცემის ცრუ დღე, იეროზოამმაც ასევე დააწესა დღესასწაული და იზრუნა, რომ ამ დღესასწაულის თარიღი არ დამთხვეოდა იერუსალიმში ჭეშმარიტი თაყვანისცემის დროს.

მოახლოებული საკვირაო კანონის ყველა ელემენტი წარმოდგენილია იერობოამის ამბოხების მოწმობაში: ცრუ მსხვერპლი (ხბო), ცრუ ქრისტე (სამსხვერპლო), მხეცის ხატი (ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთება), თაყვანისცემის ცრუ დღე (კვირა) და ყალბი მღვდლობა.

ძველი ისრაელის დასაწყისი, ათი ჩრდილოეთის ტომის, როგორც სამეფოს, დასაწყისი და ადვენტიზმის დასაწყისი — ყოველივე ეს ფლობს ერთსა და იმავე წინასწარმეტყველურ ელემენტებს, და ერთობლივად ისინი განსაზღვრავენ მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის წინასწარმეტყველურ ელემენტებს. ძველი ისრაელი გამოვიდა ეგვიპტის მონობიდან, იერობოამი გამოვიდა ეგვიპტიდან, სადაც იგი გაქცეული იყო სოლომონის დევნისგან თავის დასაღწევად, ხოლო მილერიტული ადვენტიზმი ახლახან გამოვიდა პაპობის მონობიდან.

ლევის მღვდლობა აარონის ამბოხებისას დამყარდა; ადამიანთა უღირსესთა ცრუ მღვდლობა იერობოამის მოწმობაში დაწესდა; და როდესაც უფალი მილერიტულ ადვენტიზმთან აღთქმაში შევიდა, პეტრეს თანახმად, მილერიტები იყვნენ „რჩეული თესლი, სამეფო სამღვდელოება, წმიდა ერი, რჩეული ხალხი; რათა აუწყებდეთ მის ქებას, ვინც სიბნელიდან თავის საკვირველ ნათელში მოგიწოდათ“. ნათელი, რომლისკენაც მილერიტები იყვნენ მოწოდებულნი, იყო მილერის ძვირფასეულობათა ნათელი, წარმოდგენილი აბაკუმის ორ დაფაზე, რომელთაც აარონის ამბოხების ისტორიაში წინასახედ ჰყავდა ათი მცნების ორი დაფა. სიბნელე, საიდანაც ისინი იყვნენ გამოხმობილნი, იყო პაპობრივი მმართველობის ბნელი საუკუნეები, რომლებიც ეგვიპტური მონობის სიბნელით იყო წინასახედ აღნიშნული.

როდესაც ქრისტემ აღადგინა ტაძარი, რომელიც ფეხქვეშ იყო გათელილი როგორც წარმართობის, ისე პაპიზმის მიერ, მან ეს მოახდინა ორმოცდაექვს წელიწადში — 1798 წლიდან 1844 წლამდე. როდესაც მან ტაძარი აღმართა, მაშინ, როგორც აღთქმის მაცნე, იგი უეცრად მოვიდა თავის ტაძარში 1844 წლის 22 ოქტომბერს, რადგან მან აღადგინა ტაძარი, რომელიც გათელილი და დანგრეული იყო, და ასევე განწმინდა მღვდლობა, რომელსაც ლევის ტომი განასახიერებდა.

მაგრამ ვინ დაითმენს მისი მოსვლის დღეს? და ვინ დადგება, როცა იგი გამოცხადდება? რადგან იგი არის როგორც გამწმენდის ცეცხლი და როგორც მრეცხავთა საპონი. და დაჯდება იგი, როგორც ვერცხლის განმწმედი და განმწმენდელი; და განწმენდს ლევის ძეებს და გამოახურვებს მათ, როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რათა შესწირონ უფალს მსხვერპლი სიმაღლით. მაშინ იუდასა და იერუსალიმის შესაწირავი სასურველი იქნება უფლისათვის, როგორც ძველ დღეებში და როგორც უწინდელ წლებში. მალაქია 3:2–4.

1844 წლის 22 ოქტომბერს ქრისტე უეცრად მოვიდა თავის ტაძარში და აღთქმაში შევიდა ხალხთან, რომელიც ლევიტური მღვდლობით იყო წარმოდგენილი; თუმცა 1863 წლისთვის მათ აარონის ამბოხება გაიმეორეს, და მილერიტული მღვდლობა ლაოდისკის მღვდლობად გარდაიქმნა, როგორც ეს წარმოდგენილია იერობოამის მიერ დადგენილი უღარიბესი ხალხის მღვდლობითა და აარონის მოცეკვავე სულელებით. თუმცა იერობოამის ამბოხების მოწმობას უფრო ფართო მოწმობა აქვს 1863 წლის

ამბოხების შესახებ. როდესაც იერობოამმა თავისი ცრუ თაყვანისცემის სისტემა დააწესა, იერუსალიმიდან წინასწარმეტყველი გაიგზავნა, რათა იერობოამის ამბოხება ემხილებინა, როგორც ამის ტიპში მილერიტული ადვენტიზმი მიყვანილ იქნა ათი მცნების შაბათის, როგორც განსასვენებელი დღის, მისაღებად.

როდესაც ადვენტიზმმა მიიღო მესამე ანგელოზის ნათელი და საწმიდარი, ისინი წარმოადგენდნენ მხილებას იმ პროტესტანტთათვის, რომლებმაც უარყვეს გახსნის მზარდი ნათელი, რომელიც უკანასკნელი ჟამის დროს, 1798 წელს დაიწყო. ისევე როგორც ძველმა ისრაელმა ეგვიპტურ მონობაში ყოფნისას დაივიწყა შაბათი, ასევე უდაბნოში მყოფმა ეკლესიამაც დაივიწყა შაბათი იმ დროისთვის, როდესაც 1798 წელი დადგა. მილერიტების მიერ მოტანილმა სამსჯავროს ჟამის უწყების მზარდმა ნათელმა საბოლოოდ მიიყვანა საწმიდრამდე და ღვთის რჯულამდე.

ეს ნათელი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს და წარმოადგენდა ცრუ თაყვანისცემის მხილებას მათთვის, რომელნიც მოწოდებულნი იყვნენ, რომ სრულად გამოსულიყვნენ კათოლიციზმის ცრუ მოძღვრებებიდან. მზის თაყვანისცემა არის კათოლიციზმის ძალაუფლების ნიშანი იმ ეკლესიებზე, რომლებიც კვლავ მის წიაღს დაუბრუნდნენ. ეს მხილება გამოსახულია იერობოამის მიერ თავისი ცრუ თაყვანისცემის სისტემის დამკვიდრებისას.

და იერობოამმა დაადგინა დღესასწაული მერვე თვეში, თვის მეთხუთმეტე დღეს, იმ დღესასწაულის მსგავსად, რომელიც იუდაში იყო, და შესწირა სამსხვერპლოზე. ასე მოიქცა მან ბეთელში, მსხვერპლს სწირავდა იმ ხბოებს, რომლებიც თვითონ გააკეთა; და ბეთელში დააყენა მის მიერ გაკეთებული მალღობების მღვდლები. ასე რომ, მან შესწირა ბეთელში მის მიერ გაკეთებულ სამსხვერპლოზე მერვე თვის მეთხუთმეტე დღეს, იმავე თვეში, რომელიც თავისი გულისაგან მოიგონა; და დაუდგინა დღესასწაული ისრაელის ძეთ; და შესწირა სამსხვერპლოზე და საკმეველი აკმია. და აჰა, მოვიდა ღვთის კაცი იუდადან უფლის სიტყვისამებრ ბეთელში; ხოლო იერობოამი იდგა სამსხვერპლოსთან, რათა საკმეველი ეკმია. და შესძახა მან სამსხვერპლოს წინააღმდეგ უფლის სიტყვის მიერ და თქვა: ო, სამსხვერპლო, სამსხვერპლო, ასე ამბობს უფალი: აჰა, დავითის სახლს შეეძინება ძე, სახელად იოშია, და შენზე შესწირავს იმ მალღობების მღვდლებს, რომლებიც შენზე აკმევდნენ საკმეველს, და ადამიანთა ძვლები დაიწვება შენზე. და იმავე დღეს მისცა ნიშანი და თქვა: ეს არის ნიშანი, რომელიც უფალმა თქვა: აჰა, სამსხვერპლო გაიპოება და მასზე არსებული ფერფლი გადმოიყრება. და მოხდა ისე, რომ როდესაც მეფე იერობოამმა მოისმინა ღვთის კაცის სიტყვა, რომელმაც ბეთელში სამსხვერპლოს წინააღმდეგ შესძახა, გაიწოდა ხელი სამსხვერპლოდან და თქვა: შეიპყარიო იგი.

და ხელი მისი, რომელიც მან მისკენ გაიშვირა, გახმა, ისე რომ ვეღარ შეძლო მისკენ კვლავ შემოწევა. სამსხვერპლოც გაიპო, და ფერფლი გადმოიყარა სამსხვერპლოდან, იმ ნიშნისამებრ, რომელიც ღვთის კაცმა მისცა უფლის სიტყვის მიხედვით. და მიუგო მეფემ და უთხრა ღვთის კაცს: ახლა ევედრე შენი ღმერთის, უფლის, სახეს და ილოცე ჩემთვის, რათა კვლავ აღმიდგეს ხელი. და შეევედრა ღვთის კაცი უფალს, და მეფის ხელი კვლავ აღუდგა და გახდა ისეთი, როგორიც უწინ იყო. და უთხრა მეფემ ღვთის კაცს: მოდი ჩემთან სახლში, განისვენე, და მოგცემ საზღაურს. ხოლო ღვთის

კაცმა უთხრა მეფეს: შენი სახლის ნახევარიც რომ მომცე, შენთან არ შემოვალ, არც პურს შევჭამ და არც წყალს დავლევ ამ ადგილას. რადგან ასე მებრძანა უფლის სიტყვის მიერ, ნათქვამია: პური არ ჭამო, წყალი არ დალიო და იმავე გზით არ დაბრუნდე, რომლითაც მოხვედი. ასე რომ, წავიდა სხვა გზით და არ დაბრუნებულა იმ გზით, რომლითაც მივიდა ბეთელში. 3 მეფეთა 12:32–13:10.

აარონისა და იერობამის დამოწმებაში ოქროს ხბოების ამბოხთან ერთად, შედის აგრეთვე ცრუ თაყვანისცემის სისტემის ფაქტობრივი ინაუგურაციაც, რომელიც იერობამმა დააწესა. ეს ინაუგურაცია წარმოადგენს იმ განსხვავებას, რომელიც უნდა დაცულიყო იერუსალიმში აღსასრულებელ თაყვანისცემასა და იერობამის ყალბ სისტემას შორის. 1798 წლიდან 1844 წლამდე უფალმა თავისი ხალხი პაპობრივი მმართველობის სიბნელიდან გამოიყვანა იმ საოცარ წინასწარმეტყველურ ნათელში, რომელსაც გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზი განასახიერებს. პროტესტანტულმა ეკლესიებმა ეს ნათელი უარყვეს და ამით 1844 წელს კათოლიციზმის ასულებად იქცნენ.

იერობამის თაყვანისცემა კათოლიკურ თაყვანისცემის სისტემას წინასახავდა, და მის ამბავში ისრაელის ჩრდილოეთის სამეფო წარმოადგენს კათოლიციზმის ცრუ სისტემას, რომელშიც მილერიტული ისტორიის პროტესტანტებმა დარჩენა აირჩიეს. ამ სისტემის სიმბოლო მზის თაყვანისცემაა.

1844 წლის 22 ოქტომბერს უწმიდესში შესული ერთგული და ბრძენი ქალწულები წარმოადგენდნენ მხილებას იმ პროტესტანტთათვის, რომლებიც ახლახან კვლავ დაექვემდებარნენ კათოლიციზმის გავლენას და რომის ასულებად იქცნენ. იერობამის ყალბი თაყვანისმცემლობის სისტემის დამკვიდრებისას იუდადან მოვიდა ერთი წინასწარმეტყველი და ამხილა იერობამი, რითაც წინასახეობრივად წარმოაჩინა ის ერთგული ქალწულები, რომლებიც უწმიდესში შევიდნენ და მიყვანილ იქნენ ღვთის კანონის შესაცნობად. იმ წინასწარმეტყველისა და მისი მხილების ამბავი იერობამის მიმართ მეტად საგულისხმოა 1863 წლის აჯანყების განხილვისას, თუმცა ამ ამბავს უნდა დაელოდოს, ვიდრე დასასრული დასაწყისთან ერთად დაიდება.

ძველი ისრაელის დასაწყისი, იერობამის სამეფო და თანამედროვე ისრაელი ერთმანეთთან თანხვდება და ერთად ისინი წარმოადგენენ გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცის დასასრულის სამ მოწმეს, მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის ჟამს. მილერიტული ადვენტიზმის ერთგულნი 1844 წლის 22 ოქტომბერს გახდნენ მიწის მხეცის ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა, და ეს მოხდა იმ ისტორიის ფარგლებში, რომელიც დაიწყო აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს. 1798 წელი იყო ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს, შეერთებული შტატების, დასაწყისი და შეერთებულ შტატებში ადვენტიზმის ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქის დამკვიდრება. იმ საწყის ისტორიაში წარმოადგენილია შეერთებული შტატების დასასრულის ისტორია, რადგან იესო ყოველთვის საგნის დასასრულს მისი დასაწყისით ასახავს.

ძველი, თანამედროვე და იერობოამის ისრაელის სამი დასაწყისის მოწმობა ასახავს მიწის მხეცის აღსასრულს, მაგრამ არსებობს კიდევ ერთი აღსასრულიც, რომელიც წინასწარ უნდა იქნეს დადგენილი, ვიდრე გამოიკვეთებოდეს იუდადან მოსული წინასწარმეტყველის მოწმობა, რომელმაც იერობოამი ამხილა. აღსასრულის ისტორია, რომელიც უნდა იქნეს შეტანილი, არის ისრაელის ჩრდილოეთისა და სამხრეთის სამეფოთა აღსასრული, როგორც ეს წინასწარმეტყველ ეზეკიელის მიერ არის წარმოდგენილი.

არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ რასაც ახლა განვმარტავთ, ის არის ის, რომ 1863 წლის აჯანყება აღნიშნულია ეზეკიელის მერვე თავის პირველი სისამაგლით, რომელიც იყო შურისხების ხატი. როგორც კი შევხებით ეზეკიელის მიერ წარმოდგენილი ჩრდილოეთისა და სამხრეთის სამეფოთა დასასრულს, გვეჩვენა სრულიად საკმარისზე მეტი მტკიცებულება იმის დასადასტურებლად, რომ 1863 წლის აჯანყება ილუსტრირებული იყო აარონისა და იერობოამის აჯანყებით, და რომ იგი აღნიშნავს ლაოდიკიური ადვენტიზმის ოთხი თაობიდან პირველის დასაწყისს.

ამ შესწავლას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

და კვლავ მოიწია ჩემზე უფლის სიტყვა და მითხრა: შენ კი, კაცის ძეო, აიღე ერთი კვერთხი და დააწერე მას: იუდასათვის და ისრაელის ძეთათვის, მის თანაზიარათათვის; მერე აიღე მეორე კვერთხი და დააწერე მას: იოსებისათვის, ეფრემის კვერთხი, და ისრაელის მთელი სახლისათვის, მის თანაზიარათათვის. და შეაერთე ისინი ერთმანეთთან ერთ კვერთხად, და ერთნი გახდებიან შენს ხელში. და როცა შენი ხალხის ძენი გეტყვიან: არ გვიჩვენებ, რას ნიშნავს ეს შენთვისო? უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ავიღებ იოსების კვერთხს, რომელიც ეფრემის ხელშია, და ისრაელის ტომებს, მის თანაზიარათ, და შევუერთებ მას იუდას კვერთხს, და ვაქცევ მათ ერთ კვერთხად, და ერთნი იქნებიან ჩემს ხელში. და კვერთხები, რომლებზედაც დააწერე, იქნება შენს ხელში მათ თვალწინ. და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ავიყვან ისრაელის ძეთ უცხო ხალხთა შორისიდან, სადაც წასულან, და შევკრებ მათ ყოველი მხრიდან, და მოვიყვან მათ თავიანთ ქვეყანაში:

და მე გავხდი მათ ერთ ერად იმ ქვეყანაში, ისრაელის ძეთზე; და ერთი მეფე ეყოლებათ ყველას მეფედ; და აღარ იქნებიან ორად გაყოფილი ერი, და აღარასოდეს გაიყოფიან ორ სამეფოდ: და აღარ შეიბილწავენ თავს თავიანთი კერპებით, არც თავიანთი სიბილწეებით, არც რომელიმე თავიანთი დანაშაულით; არამედ ვიხსნი მათ მათი ყოველი სამკვიდრებიდან, სადაც სცოდავდნენ, და განვწმენდ მათ; და ისინი იქნებიან ჩემი ერი, და მე ვიქნები მათი ღმერთი. და დავითი, ჩემი მსახური, იქნება მათზე მეფე; და ყველას ერთი მწყემსი ეყოლება; და ივლიან ჩემს სამართალთა მიხედვით, დაიცავენ ჩემს წესებს და აღასრულებენ მათ. და იცხოვრებენ იმ ქვეყანაში, რომელიც მივეცი იაკობს, ჩემს მსახურს, სადაც თქვენი მამები ცხოვრობდნენ; და იცხოვრებენ მასში ისინი, მათი ძენი და მათი ძეთა ძენი უკუნისამდე; და დავითი, ჩემი მსახური, იქნება მათი მთავარი უკუნისამდე. და დავდებ მათთან მშვიდობის აღთქმას; ეს იქნება მათთან საუკუნო აღთქმა; და დავამკვიდრებ მათ, და გავამრავლებ მათ, და დავდგამ ჩემს საწმიდარს მათ შორის

უკუნისამდე. ჩემი კარავიც მათთან იქნება; დიახ, მე ვიქნები მათი ღმერთი, და ისინი იქნებიან ჩემი ერი. და წარმართნი შეიცნობენ, რომ მე ვარ უფალი, რომელიც ვწმენდ ისრაელს, როცა ჩემი საწმიდარი იქნება მათ შორის უკუნისამდე. ეზეკიელი 37:15–28.